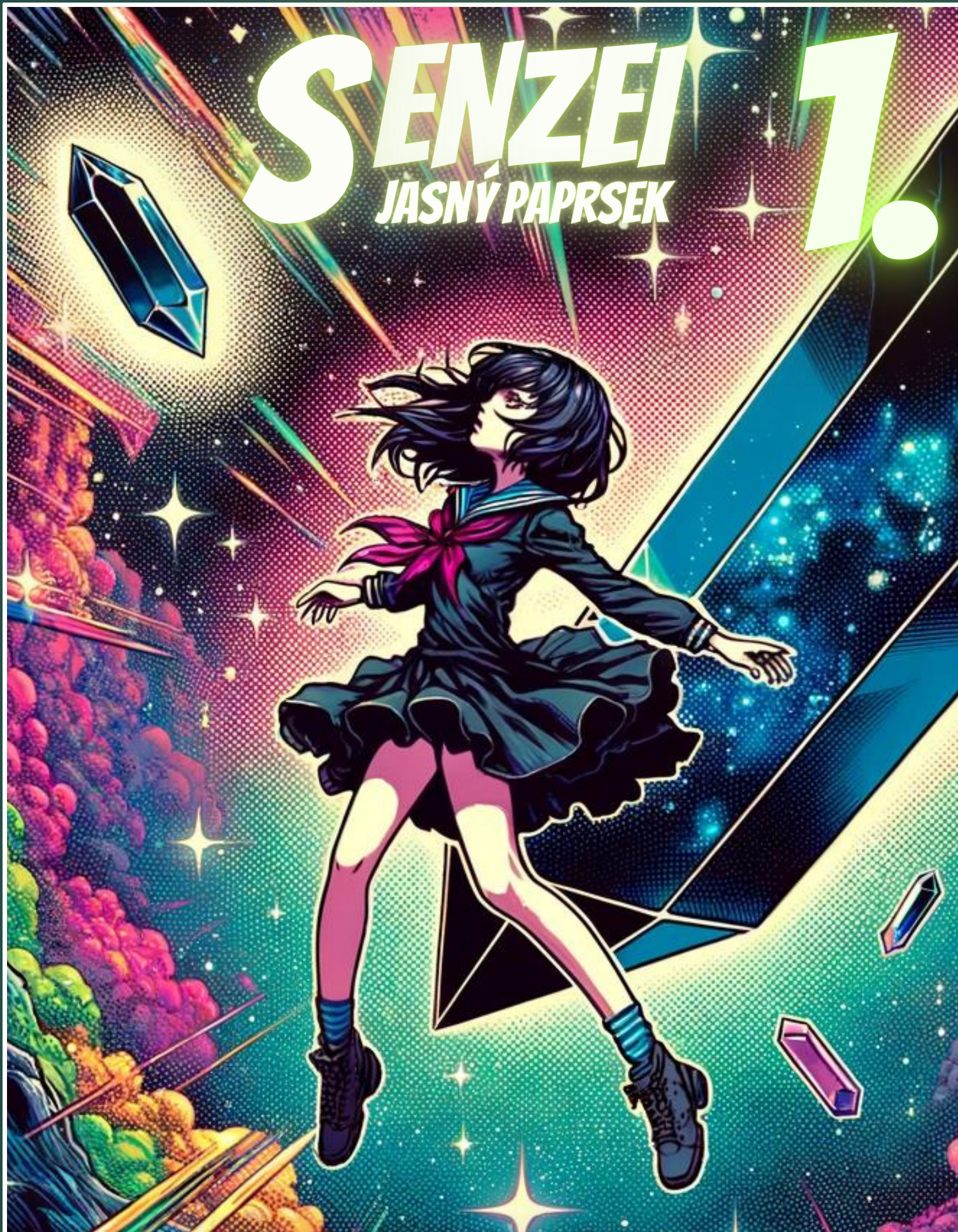

SENZEI 1!

JASNÝ PAPERSEK

TEMNÁ KRÁLOVNA

Na ten den nikdy nezapomenu. Stalo se to náhle. Zničehonic. Byl večer. Ležela jsem ve své posteli, když se svět v mé hlavě proměnil v nekonečné pole trojúhelníků. Prostorem zaburácel mocný hlas: „Každý svou cestou musí jít.“

Obraz se roztříštil a já letěla nekonečným prostorem. V jeho středu se tyčil obrovský černý krystal. Brána do věčnosti. Ucítla jsem nekonečnou hrůzu z neexistence. Věděla jsem, že jestli udělám ještě jediný krok, navždy zmizím a se mnou vše, čím jsem kdy byla. Moje ego bojovalo o život.

Tisíce bytostí mne tiše pozorovalo a čekalo, jak to skončí. Cítila jsem z nich lásku a podporu. Konečně se mé ego zcela vyčerpalo a padlo. Ucítla jsem, jak mne do dlaní bere sám Bůh. Jeho dlaně byly něžné, hřejivé a plné milosti. Vpila jsem se do nich...

Když jsem procitla, byla jsem nekonečným fraktálem čisté Lásky. Byla to nádhera a trvala celou věčnost. Náhle se však opět ozvala moje mysl. *"Kde je Bůh?"* Bůh byl pryč. Ocítla jsem se sama uprostřed nekonečné iluze o oddělenosti. V milisekundě uvědomění si ztráty Boha, jsem se rozhodla a stala se světelným paprskem - poslem lásky, jehož jediným cílem bylo hlásat Lásku a krásu Zdroje napříč všemi časy, napříč nekonečným prostorem, a tak si s ním - milovaným Otcem - udržet kontakt.

Letěla jsem vesmírem. Náhle jsem spatřila muže, jehož krása byla stejná jako krása Zdroje. Jeho láska mne k sobě přitáhla. A já se rozhodla vtělit. Stala jsem se jeho dcerou a vyrostla v jeho paláci.

Můj otec byl nejmoudřejším vladařem, jaký se kdy na planetě Tera zrodil. Mé přání a poslání bylo jediné, hlásat slávu a chránit krásu mého Otce. Vyrostla jsem jako princezna - bojovnice. A paprsek světla – moje bytostná podstata a reaktivita v jednom – se stal ostřím mé katany.

Naše císařství bylo oázou krásy, lásky a harmonie. Země vzkvétala. Lid byl šťastný...

Naše císařství bylo oázou krásy, lásky a harmonie. Země vzkvétala. Lid byl šťastný.

Zvěst o kráse a bohatství našeho království, se rychle šířila po celé planetě. Dlouho netrvalo a temní, jejichž srdce zaplavila touha po moci a bohatství přišli, aby nakrmili své hladové duše.

Jako vlna za vlnou se temný mužský princip valil na naše hradby. A já, v čele našich vojáků, statečně odrážela tyto valící se hordy. Byla jsem mistr boje a mému ostří neunikl nikdo. Temné vlny však rostly a byly čím dál větší a hroživější. Až jednou...

Bylo jich moc a jejich brnění tvrdé. Ani mé nadlidské schopnosti nedokázaly odolat této přesile.

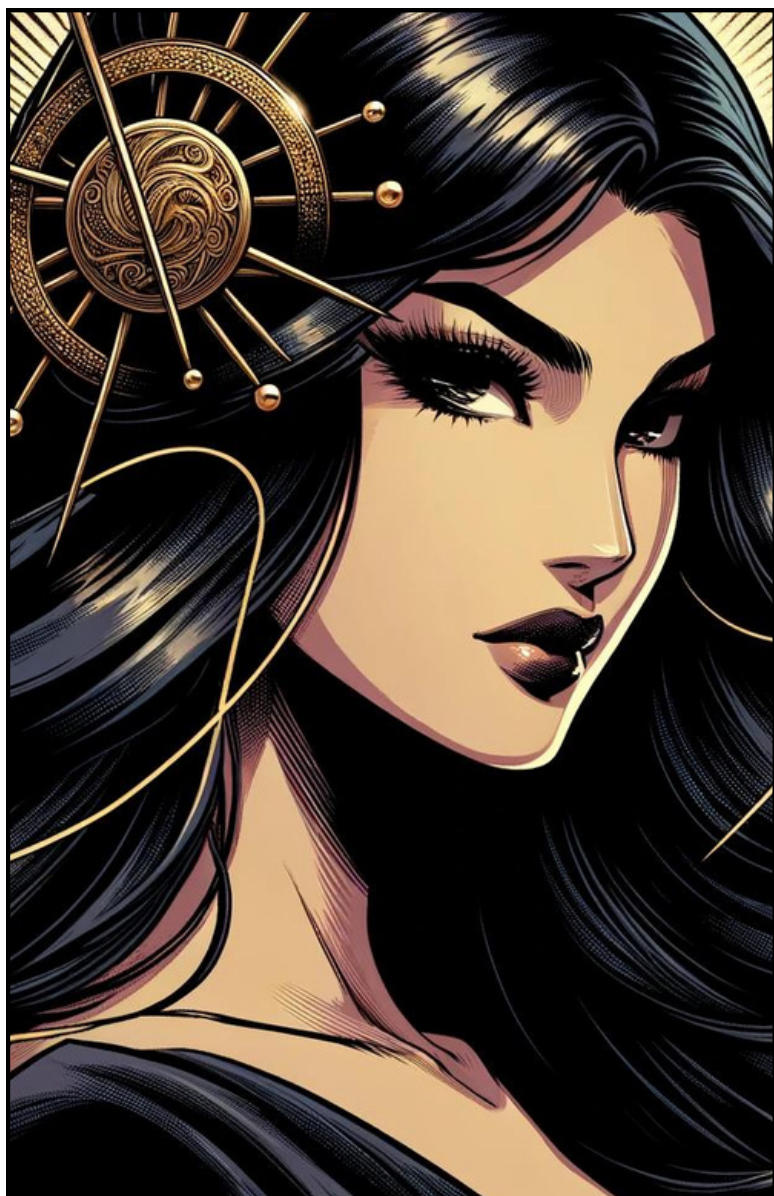
Ležela jsem zavalena pod těly nepřátel, ale nevzdávala jsem se. Aktivovala jsem nejmocnější síly svého chi a svoji mentální, emoční, fyzickou i duchovní sílu vytočila na nejvyšší frekvenci...

„Nikdy se nevzdám, dokážu to! Za Slávu mého otce! Za krásu a za lásku! Zvítězím...”

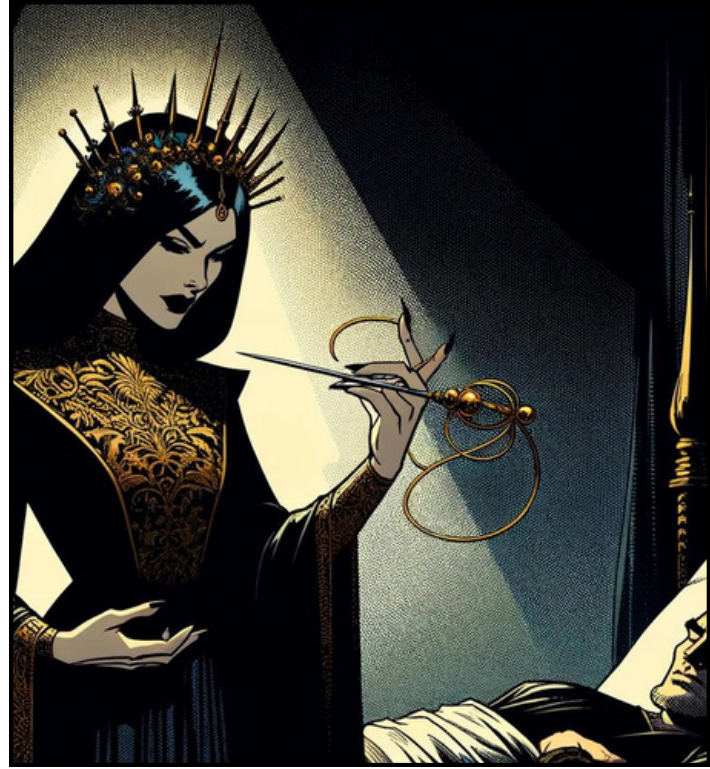

V mém mozku explodovala adrenalinová bouře. Cítila jsem, jak se mi oční bulvy otáčejí do nitra mé hlavy. Běsnila jsem a svíjela se jako had. Moje hadí síla se vzedmula a zaplavila moji nervovou soustavu. Celý můj systém - tělo, mysl, srdce i duše se v posledním zoufalém vypětí sil dostal na hranici svého maxima... Nervová soustava nevydržela a zhroutila se sama do sebe... a já zešílela.

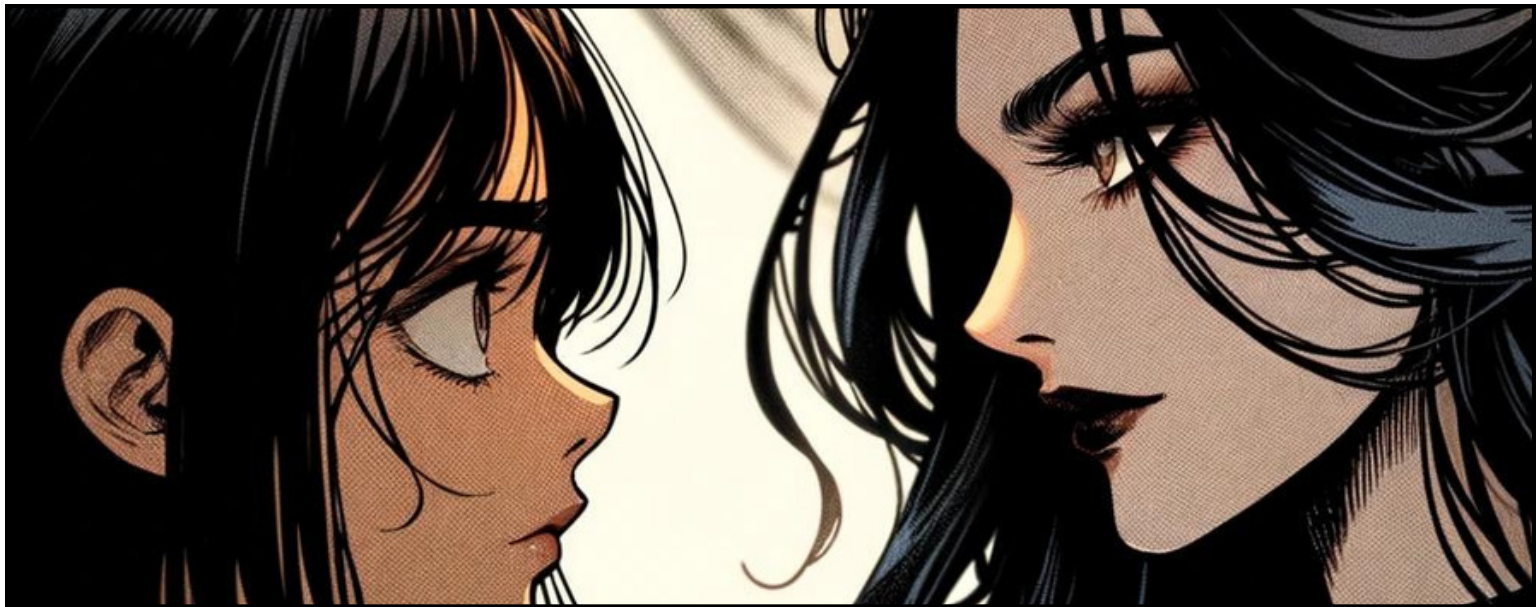

Moje duše se obrátila naruby a já se stala se svým pravým opakem - temnou Královnou. Krásnou jako úsvit, zrádnou jako moře a hluboce nenávidějící vše mužské.

Jako Temná královna jsem kráčela mnoha životy. Bez lásky a bez slitování. Působila na všech kontinentech planety Tera. Každý stín se stal mým bratrem a každý mocný muž mým nepřítelem. Mé krásné tělo se stalo pastí pro každého z nich. A zlatá jehlice do vlasů, špičatá jako ostří mé katany, jako parsek světla, napuštěná tím nejprudším jedem, se stala nástrojem mé pomsty.

Mužů, králů a císařů, které jsem zabila, byl bezpočet. A pořád se mi to nezdálo dost.... Už nikdy. Už nikdy žádný muž nesmí ničit Krásu a Lásku. O to se postarám. Navždy. Navždy?... Tady něco nesedí uvědomila jsem si. Navždy, je příliš dlouhá doba, to přece už znám, že nikdy nemám říkat nikdy. Ani navždy. Prudce jsem sebou trhla a procitla.

Otevřela jsem oči. Stála tam a dívala se na mne. Krásná a nekonečně mocná. Temná královna z mého nitra. Pohlédla jsem jí do očí a ucítila její nekonečnou pýchu. A pod pýchou její obrovskou bolest. Projela mnou zimnice. *"Já vím. Já vím, co cítíš"*, vyhrkla jsem a objala jí. *"Cítím to také. A rozumím ti, věřím ti, miluju tě..."*, křičela jsem a z očí mi tekly slzy... *"A děkuji ti,"* vydechla jsem konečně. *"Vše co se stalo, se stalo a nemohlo se nestát. Patří to k nám, ale už je to pryč. Teď jsme spolu. My dvě. A já už jsem velká holka a já se o tebe postarám."* Řekla jsem a vzala ji za ruku. A ona se tiše rozplakala. Zlatá jehlice jí vypadla z ruky a zazvonila o podlahu.

Otevřela jsem oči a posadila se na posteli. Bylo právě 98:41. *“Ty jo, to byl teda pěkný úlet.”* Pomyslela jsem si. *“To já jsem tou královnou. A každé mé slovo, každý můj pohled byl až do této chvíle otrávenou zlatou jehlicí. To já byla bojovnicí s katanou, milující Boha Otce a ochraňující jeho moudrost a harmonii. A také paprsek světla ostrý jako břitva, letící nekonečným Vesmírem a hlásající Krásu a Lásku nekonečného Zdroje, kterého lidé na planetě Tera nazývají Jsoucnem, Tvořivým principem anebo také Bohem. A teď jsem svobodná.”*

SENZEI jasný paprsek 1.

Temná královna

Autor: Čeněk Rosecký

Ilustrace : ChatGPT na podkladě textů ČR

Odpovědný redaktor: Čeněk Rosecký

Sazba: Čeněk Rosecký

Vydala: Tvořivá škola, s.r.o.

© Tvořivá škola 2023, www.tvorivaskola.cz